

5. Петото правно основание е изведено от нарушение посредством обжалваните актове на принципите на пропорционалност и справедливост при определяне на наложените на жалбоподателя дисциплинарни наказания.

- (¹) Относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.
- (²) Относно повторната употреба на информацията в обществения сектор.

Жалба, подадена на 29 юли 2013 г. — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB и др./Съвет и Комисия

(Дело T-386/13)

(2013/С 313/52)

Език на производството: литовски

Страни

Жалбоподатели: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (Област Kėdainių, Литва) и 134 други лица (представител: I. Vėgėlė, адвокат)

Ответници: Европейска комисия и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима,
- на основание член 263 ДФЕС да отмени Решение за изпълнение С(2012) 4391 окончателен на Комисията от 2 юли 2012 г. за разрешаване на допълнителни национални директни плащания в Литва за 2012 г. (нотифицирано с документ номер К(2012) 4391),
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложима последната алинея от член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009 — уреждащ допълнителни национални директни плащания и директните плащания — която предвижда, че „[о]бщото директно подпомагане, което земеделският стопанин може да получи в новите държави членки след присъединяването по линия на съответните директни плащания, включително всички допълнителни национални директни плащания, не следва да превишава равнището на директното подпомагане, на което земеделският стопанин би имал право по линия на съответното директно плащане, прилагано към дадения момент в държавите членки, различни от новите държави членки, като от 2012 г. се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложима разпоредбата на член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 — установяващ специални правила за модулация в новите държави членки — „...като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1“,
- да осъди ответниците да заплатят всички направени от жалбоподателите съдебни разноски, които бъдат доказани пред Съда.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. Липса на мотиви и неоснователност на Решение за изпълнение С(2012) 4391 окончателен на Комисията
  - Решение за изпълнение С(2012) 4391 окончателен на Комисията от 2 юли 2012 г. е немотивирано и неоснователно, тъй като не съдържа никакви данни, потвърждаващи, че за 2012 г. равнището на директните плащания в новите и старите държави членки на Европейския съюз е еднакво (изравнено).
2. Равнище на преките плащания в Република Литва, несъответстващо на договореното равнище в Договора за присъединяване и на равнището на преките плащания в старите държави членки
  - действителното равнище на преките плащания в Република Литва не съответства на равнището, договорено в Акта за присъединяване от 23 септември 2003 г. В нарушение на Договора за присъединяване Регламент № 1782/2003 е изменен с Регламент № 583/2004 от 22 март 2004 г., с които се установяват национални тавани за подпомагане на земеделието за новите държави членки (член 71в и приложение VIIIа към Регламент № 1782/2003);
  - за 2012 г. процентът на директните плащания в Република Литва не се е изравнил с равнището на директните плащания в старите държави членки на Европейския съюз: в старите държави членки модулацията се прилага единствено за сумите, надвишаващи 5 000 EUR, а това означава, че не всички директни плащания, предоставени на земеделските стопани в старите държави членки, се модулират (намаляват) с 10 %, а само тези, които надвишават 5 000 EUR. Ето защо твърдението, че през 2012 г. равнището на директните плащания в старите държави членки е 90 % („100 % минус 10 % модулация“) е неоснователно и незаконосъобразно. Равнището на директните плащания в старите държави членки е над 90 %, тъй като част от сумите, които не надвишават 5 000 EUR, не се модулира.
3. Разлики в размера на директните плащания в Република Литва в сравнение със старите държави членки
  - директните плащания, действително предоставени на литовските земеделски стопани от бюджета на Европейския съюз през 2012 г., са сред най-ниските и възлизат на по-малко от половината от получените в старите държави членки, независимо от 10-процентната модулация.
4. Нарушение на Договора за присъединяване в последното изречение от член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009, последната алинея от член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009 и в Решение за изпълнение С(2012) 4391 окончателен на Комисията от 2 юли 2012 г., прието на основание посочената алинея

- договорът за присъединяване не предвижда разпоредби за модулация на въведените директни плащания и/или намаляване на допълнителните национални директни плащания в Литва;
  - разпоредбата „като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1“, съдържаща се в член 10, параграф 1, глава 2 от Регламент № 73/2009 противоречи на Акта за присъединяване, тъй като тази разпоредба ускорява предполагаемото изравняване в равнището на директните плащания в старите и новите държави членки;
  - изразът в член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009 „...като от 2012 г. се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“, който утвърждава предполагаемото изравняване през 2012 г. в равнището на директните плащания в старите и новите държави членки, противоречи на Акта за присъединяване, тъй като установява конкретна година (2012), когато се предполага, че равнището на подпомагане е изравнено;
  - в член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009, в нарушение на Акта за присъединяване, изразът „сума“ е заменен с „равнище“, което предполага не действително получената сума, а предполагаем процент;
  - незаконосъобразно е да се сравняват директните плащания в старите и новите държави членки чрез сравняване на подпомагането, получено от старите държави членки (100 % минус модулацията) с подпомагането, получено от новите държави членки в съответствие с процента, установен в Акта за присъединяване, за въвеждане на подпомагането.
5. Противоречие на обжалвания акт с установените в Договора за функционирането на Европейския съюз цели на общата селскостопанска политика
- съгласно Акта за присъединяване подпомагането на земеделците в новите държави членки се изчислява според референтния добив и базовата площ. През 2012 г. референтният добив и базовата площ в Литва претърпяха значителни промени, поради което прилаганата модулация и намаляването на допълнителните национални плащания сами по себе си противоречат на целите на общата селскостопанска политика, по-специално целта за увеличаване на селскостопанската производителност.

Жалба, подадена на 31 юли 2013 г. — Orange/Комисия

(Дело T-402/13)

(2013/C 313/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Orange (Париж, Франция) (представители: J.-P. Gunther и A. Giraud, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска чрез настоящата жалба да бъдат отменени решенията на Комисията от 25 и 27 юни 2013 г., адресирани до France Télécom и Orange, както и до всички пряко или непряко контролирани от тях дружества, с които им се разпорежда да се подложат на проверка съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 на Съвета⁽¹⁾. Тези решения са взети в рамките на производство по член 102 ДФЕС и по член 54 от Споразумението за ЕИП относно сектора за доставка на услуги за свързване към интернет (преписка AT.40090).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на принципите на необходимост и пропорционалност, тъй като Комисията е разпоредила проверка на практики, твърде сходни с тези, посочени само девет месеца по-рано в решение на френския орган по конкуренцията, и то след като френският орган по конкуренцията не е квалифицирал поведението на Orange като антиконкурентно. Жалбоподателят изтъква, че по време на проверката Комисията не е потърсила други доказателства, в допълнение на тези, с които вече е разполагала, както е трябвало да стори съгласно съдебната практика в тази област.
2. Второто правно основание е изведено от произволния характер на обжалваните решения, тъй като Комисията не е разполагала с достатъчно сериозни и подробни данни, за да предприеме мярка на такава намеса, каквато е проверката.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 29 юли 2013 г. — Gossio/Съвет

(Дело T-406/13)

(2013/C 313/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marcel Gossio (Казабланка, Мароко) (представител: Zokou, avocat)